

beskatning, men saa kom Restriktions-spørgsmaalet frem og voldte visse Vanskeligheder. Saa en skønne Dag blev man enig om, at man kunde benytte deres Ophævelse til at redde sig nogle Millioner i Statskassen, nu er det blevet til 5 Millioner — altsaa rent tilfældigt. I Fjor i Toldudvalget, tror jeg det var, antydede en af de store Bryggeridirektører den Tanke, at hvis Restriktionerne bortfaldt, hvad han ønskede, kunde han tænke sig, at man kunde gaa til en høj Beskatning paa det egentlige Luksusforbrug, det, man kalder Østersporteren. En saadan Tanke kunde selvfølgelig overvejes af alle Parter. Det vilde være en egentlig Luksus-skat. Men naar der her foreslaas en Skat ikke blot paa det bedste og fineste Øl af 40 Kr. pr. hl, men paa det gamle Lagerøl af 30 Kr. pr. hl og paa det hidtidige temmelig lette Pilsnerøl af 21 Kr. pr. hl, altsaa en Forhøjelse af 3 Kr. af den i Forvejen meget høje Ølbeskatning her i Landet, saa har man udvidet Luksusskattebegrebet paa en saadan Maade, at det kun er blevet et tarveligt, ganske tyndt og let Slør, der kun skjuler en eneste Ting, nemlig en ny og ganske urimelig indirekte Beskatning. Det samme gælder i Virkeligheden den foreslaaede Cigaret-, Cigarillos- og Cigarbeskatning. Der er her Tale om en Forhøjelse af Skatten paa de allerbilligste Cigaretter og Cigarer. Forhøjelsen for Cigaretternes Vedkommende er mellem 10 og 25 Ø. pr. 100 Stk. og for Cigarernes Vedkommende paa fra 20 til 25 pCt. af Værdien. Man slaar de to laveste Skatteklasser sammen og forhøjer Skatten paa dem begge, og man gaar endnu videre. Man gennemhuller i Virkeligheden den sidste Rest af den virkelige Værdibeskatning, som man havde stræbt at gennemføre; man gennemhuller den ved en Tilføjelse om, at der fastsættes et Minimalbeløb for Værdien, hvorunder Skatten overhovedet ikke maa komme ned. Der forsvinder altsaa Værdibeskatningsskalaen fuldstændigt. Vi fra socialdemokratisk Side kan hverken gaa med til denne Forhøjelse af Ølskatten eller den urimelige Forhøjelse af Skatten paa Cigaretter og Cigarer. Hvad Luksustolden angaar, maa jeg sige, at det desværre er gaaet, som jeg har været med til at forudse. Da Regeringen i Efteraaret 1921 fremsatte sit store Toldlovsforslag, tog man meget hurtigt nogle Toldsatser ud og krævede dem ekstraordinært hurtigt gennemført som en midlertidig Toldlov med den Begrundelse, at det gjaldt om at forebygge Spekulation. Det Formaal ansaa vi for rimeligt, derfor vilde vi ikke stemme imod det paa det Tidspunkt, men jeg føjede til, at der var

selvfølgelig den store Fare ved denne Fremgangsmaade, at Regeringen herigen-nem fik 7 Mill. Kr., fik den forhøjede Stats-kasseindtægt, som den tilstræbte ved denne Toldlovsreform, og derved borttog man en meget stor Del af Interessen for det samlede Toldlovsforslags Gennemførelse og de Goder, den skulde bringe. Derfor vilde vi heller ikke fra vor Side stemme for den. Et halvt Aar efter blev denne lille midlertidige Toldlov, hvis Formaal fra først af kun var at forebygge en Spekulation i de kommende Told-satser, forvandlet til en midlertidig Toldlov paa 1 Aar, godt og vel. Nu forvandles den til en varig, permanent Toldlov i den Grad, at en Række Bestemmelser indføres, der netop skal slaa fast, at det er en varig Toldlov, der gennemføres. Endvidere er der en Bestemmelse om, at den gamle Toldlov af 1908 skal kunne trykkes op med de forskel-lige Tillæg og Ændringer, der er kommet i Aarenes Løb, f. Eks. Ordningen i 1913, da den sidste Rest af Kultolden bortfaldt. Alt dette skal gøres, for at vi igen kan faa en samlet Toldlov trykt op i Aaret 1923, og som altsaa er den Neergaardske Toldlov, den fra 1908, den Neergaard-Vilhelm Lassen-Rubinske Toldlov med de Ændringer og Tillæg, der senere er kommet, og det skal foreløbig være den danske Toldlov. Se, det er noget ganske andet end det, der var Tale om i Efteraaret 1921, og bekræfter fuldt ud for os de Betyrninger og Betænkeligheder, vi den Gang nærede overfor en saadan Fremgangsmaade. Derméd danner dette Luksustoldlovsforslag og de tre Skatte-love sammen med Restaurationsskattens og Chokoladeskattens Variggørelse, som der jo er Forslag om, en Afslutning paa denne Regerings Skattelovgivning. Ikke i den Forstand, at vi ikke kan vente os, at Regeringen i næste Rigsdagssamling, hvis den fortsætter, vil jage efter nye Skatter, en Jagt saadan paa maa og faa, en Jagt, hvor man ikke gaar ud med et bestemt Formaal, men hvor man skyder, hvad man faar Øje paa, saadan som Folk er tilbøjelige til, naar de gaar ud med en Bøsse paa Nakken — der sidder en Fugl, der løber en Hare, og saa skyder man løs —, det er altsaa muligt, at denne Skattejagt, denne tilfældige og uciviliserede Skattejagt skal fortsættes i næste Samling, fordi det bliver en Nødven-dighed; men i hvert Fald kan jeg sige, at der nu er en foreløbig Afslutning paa det Neergaardske Ministeriums Skattelovgivning.

Derméd er imidlertid sket en finansielt, socialt og politisk overmaade betydningsfuld Ting, nemlig at den store Toldreform